

е поставена керамидка. Минаватъ се дни и години. Единствена пълзящата змия само влиза и излиза свободно при мъртвеца презъ дъното и му носи всички подаръци, които се трупатъ върху неговия гробъ. Но може покойникътъ и да не бжде изгоренъ. Тогава му полагатъ тѣлото въ добре изградена стаичка, до вратата на която се отива презъ тѣсенъ и продълговатъ покритъ коридоръ. Около тленнитъ му останки следъ това се нареждатъ внимателно всички негови скъпоценности и оржжия. Тукъ трѣбва да дойде и най-вѣрната му жена. Споръ голѣмъ тогава пламва между неговитъ жени. Тѣ се каратъ и се надварятъ, коя отъ тѣхъ да бжде призната за най-вѣрна. Накрай спораго разрешава най-близкиятъ приятель на царя. Той посочва любимата жена на покойника и тя пламва отъ радостъ. Мжже и жени тогава я приближаватъ и я водятъ тържествено до свещения огнь, дето тя влиза спокойно или пъкъ надъ гроба, дето жрецътъ я принася съ свещения мечъ въ жертва. Другитъ жени скърбятъ дълбоко. Тѣ сж посрамени и опозорени. И биха били крайно нещастни, ако въ това време изъ множеството при тѣхъ не бѣха се приближили нѣколко бойци. Тѣ хвърлятъ оржжието си и други подаръци върху гроба на покойника и високо призоваватъ неговия духъ или да се примири съ тѣхъ, или да излѣзе на двубой. Когато спорътъ е

разрешенъ, всѣки отъ тѣхъ си взема по една отъ вдовицитѣ.

Но надгробниятъ огнь следъ това още не е загасенъ. Вѣоржжениятъ съ остъръ мечъ жрецъ поднася чрезъ този огнь на покойника всички животни, които му сж потрѣбни на она святъ и тѣхнитъ останки се трупатъ въ или около гроба. Когато мъртвецътъ е вече снабденъ съ всичко нужно, тогава вече трупатъ върху неговия гробъ висока могила отъ прѣстъ. Тази могила е живъ свидетель на неговата слава. И колкото могилата е по-грамадна, толкова повече и въ паметъта на бжднитъ поколѣния ще се приповтаря неговото име. Буйна радостъ следъ погребението обхваща събраното множество. То се весели и си устройва шумни забави. Слагатъ се голѣми трапези край гроба и тамъ пируватъ. Вsrѣдъ пира излизатъ напредъ опитни и смѣли ездаци, близки другари на покойника. Вниманието на всички се отправя къмъ тѣхъ. Тѣ се спускатъ стремглаво въ надбѣгване и се спиратъ, когато единъ отъ тѣхъ бжде признатъ отъ всички за победитель. Той получава голѣма награда. Още не свършили надбѣгванията, излизатъ на предно мѣсто и най-храбитѣ. Тѣ изваждатъ мечове и копия и влизатъ въ жестока двубой или пъкъ се приготвятъ да примѣрятъ силитъ си въ борба. Напрежението на всички е голѣмо. Бойцитѣ се разпалватъ. Тѣ се нахвърлятъ свирепо единъ